

Full diocesà

9 de desembre del 2018

p4 –Curs «Nova Vida» de l'EESA

p6 i 7 –Quatre pel·lícules per a viure l'Advent

La Guadalu-pana

El 12 de desembre celebrem la Mare de Déu de Guadalupe. Aquesta advocació té el seu origen en les aparicions a l'indígena americà Juan Diego.

El 9 de desembre de 1531, camí de l'església de Tenochtlán (Mèxic), Diego va sentir el cant d'un pardalet que li anunciava l'aparició de la Mare de Déu. Maria, que parlà a Diego en la llengua nativa, el nàhuatl, li demanà que es construís en aquell lloc una església. També digué a l'indígena que avisés el bisbe Juan de Zumàrraga d'aquella aparició.

Quan Diego va anar a veure el bisbe i li contà el que li havia dit la Mare de Déu; el bisbe li demanà una prova de la veracitat d'aquella aparició. Aleshores va ser quan Maria li digué que tallés unes roses que, malgrat l'hivern, havien florit en aquell lloc tan àrid i estèril. Diego posà les roses dins la manta que portava per protegir-se del fred i retornà al bisbe amb les roses com a prova. I va ser en obrir la manta i caure les flors a terra quan aparegué pintada en aquella manta la imatge de la Mare de Déu de Guadalupe. Aquesta pintura és la que es conserva a la basílica de Guadalupe, el santuari marità més famós de Mèxic i un dels més coneguts i visitats del món.

La «Guadalupe» és coneguda com l'emperadriu de les Amèriques i fou proclamada patrona de l'Amèrica Hispànica.

«Una veu crida en el desert: Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí»

Diumenge II d'Advent / Cicle C

Lectura del llibre de Baruc

Jerusalem, treu-te el vestit de dol i d'aflicció, i engalana't per sempre amb la glòria de Déu. Vesteix-te amb el mantell de la bondat de Déu, posa't al front per diadema la glòria de l'Etern. Déu farà que sota el cel es vegi pertot arreu la teva resplendor i tindràs per sempre aquest nom, que Déu t'imposarà: Possessió-pacífica-del-bé i Glòria-del-culte-a-Déu. Alça't, Jerusalem, guaita des del cim cap a l'orient i veuràs com, per ordre del Sant, es reuneixen els teus fills de llevant i de ponent; canten d'alegria recordant l'obra de Déu. Quan van sortir de tu, caminaven escortats d'enemics, però ara Déu te'ls retorna portats gloriosament com en un tron reial. Déu ordena que s'abaixin els turons més alts i les muntanyes perpètuas, que s'omplin les fondalades i s'anivelli la terra, perquè Israel camini segur sota la glòria de Déu. Fins els boscos i tots els arbres aromàtics faran ombra a Israel per manament de Déu. Déu conduirà Israel, ple d'alegria, a la llum de la seva glòria, amb aquella bondat i aquell amor que li són propis.

(5,1-9)

Salm responsorial

És magnífic el que el Senyor a favor nostre, amb quin goig ho celebrem!

(Salm 125)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis

Germans, sempre que prego per vosaltres la meva oració és plena de goig pensant en tot el que heu contribuït a la causa de l'evangeli des del primer dia fins avui. Estic segur d'una cosa: Déu, que ha començat en vosaltres un bon treball, acabarà de dur-lo a terme fins al dia de Jesucrist.

Déu és testimoni de com us enyoro, a tots vosaltres, per l'amor entranyable que us té Jesucrist. I el que jo demano en la pregària és que el vostre amor s'enriqueixi més i més, fins a vessar, ple de coneixement i de finor d'esperit, perquè sapiguen apreciar els valors autèntics i arriben purs i sense entrebancs al dia de Crist, carregats d'aquells fruits de justícia que donem per Jesucrist, a glòria i lloança de Déu.

(1,4-6.8,11)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

L'any quinzè del regnat de l'emperador Tiberi, mentre Ponç Pilat era procurador romà de la Judea, Herodes era tetrarca de Galilea, Felip, el seu germà ho era d'Iturea i de la regió de Traconítida, i Lisànies ho era d'Abilena, durant el pontificat d'Anàs i Caifàs, Joan, fill de Zacaries, rebé la paraula de Déu al desert, i anà per tota la comarca del Jordà predicant un baptisme de conversió per obtenir el perdó dels pecats.

Complia el que hi ha escrit al llibre del profeta Isaïes: «Una veu crida en el desert: Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí. S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons, la serralada es tornarà una plana, i el terreny escabros serà una vall, i tothom veurà la salvació de Déu.»

(3,1-6)

«El que jo demano en la pregària és que el vostre amor s'enriqueixi més i més, fins a vessar, ple de coneixement i de finor d'esperit»

Joan rebé la paraula de Déu al desert

Jean Hakolimana, prev.

Lluc fa una descripció que, mirada amb atenció, descriu dos plans de la història que avancen sense tocar-se. Primer, descriu amb minuciositat cada actor important de la història humana amb cada espai de poder que li correspon. S'ho reparteixen tot tant que sembla que no queda res al marge, sigui a nivell polític sigui en l'àmbit religiós. Paral·lelament, Joan rep la paraula de Déu al desert i convida tothom a obrir una ruta al Senyor. Déu no demana cap espai de poder, no és un competidor dels poders temporals. Sap obrir-se espais quan tot sembla tancat i segellat.

El nostre temps s'assembla bastant al del Baptista. Vivim envoltats de tants poders que arribem a preguntar-nos si queda marge per a alguna cosa més. Entre el domini del poder econòmic, el mediàtic, l'esportiu i el tecnològic, el món queda repartit i ocupat. Cada vegada els qui creiem vivim amb l'angoixa d'un món que se'ns menja literalment. Assistim impotents a una onada sense nom que ens submergeix i ens va ofegant cada dia més. Tanmateix, creure avui dia justament va per aquí. Enmig d'aquest desert espiritual de la societat moderna, hem d'entendre i configurar la comunitat cristiana com un lloc on s'acull l'Evangeli de Jesús, on ens trobem cara a cara amb el ressuscitat. Creure avui dia és donar a Déu l'oportunitat que penetri amb la seva força en els nostres problemes, crisis, pors i esperances. Llavors s'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons, la serralada es tornarà una plana, i el terreny escabros serà una vall, i tothom veurà la salvació de Déu. Creure és permetre a Déu de fer la diferència amb les nostres vides.

La imatge

L'inici de la missió de Joan per a la conversió se situa al desert, un lloc o també una manera de viure, com els eremites o els monjos, consagrats a l'escolta de la Paraula per a encaminar cap a una resposta en llibertat.

Als qui no hem fet aquestes opcions se'ns demana que cap altra persona o realitat no ens distregui de l'escolta de la voluntat divina i de viure com hem sentit.

St. Joan Baptista al desert (1490). G. tot Sint Jans

Agenda

Lit. hores: Setmana II

10 dilluns

—La Mare de Déu de Loreto
—Santes Eulàlia i Júlia de Mèrida
Is 35,1-10/Salm 84/Lc 5,17-26

11 dimarts

—Sant Damas I
—Sant Daniel Estilita
—Sant Sabí
—Santa Maravillas de Jesús
Is 40,1-11/Salm 95/Mt 18,12-14

12 dimecres

—La Mare de Déu de Guadalupe
—Aniversari de l'ordenació episcopal de Mons. Xavier Novell
Is 40,25-31/Salm 102/Mt 11,28-30

13 dijous

—Santa Llúcia
Is 41,13-20/Salm 144/Mt 11,11-15

14 divendres

—Sant Joan de la Creu
Is 48,17-19/Salm 1/Mt 11,16-19

15 dissabte

—Sant Valerià
Coh 48,1-4.9-11b/Salm 79/Mt 17,10-13

16 diumenge III d'Advent, gaudete / Cicle C

—Sant Josep Manyanet
—Sants Ananies, Azaries i Misael
—Santa Adelaida (Alícia)
So 3,14-18a/Is 12/Fl 4,4-7/Lc 10-18

«Jesús en els 4 evangelis», el nou curs de l'EESA

Escola Evangelització Sant Andreu Solsona

Del 23 al 25 de novembre es va dur a terme al Seminari de Solsona el 4t curs del programa de formació de l'Escola Evangelització Sant Andreu (EESA).

Publiquem alguns dels comentaris dels participants en el curs:

«M'emporto a casa un coneixement més ampli de la figura de Jesús, vist des del punt de vista del quatre evangelistes, així com conèixer les característiques dels escrits dels evangelis i les motivacions de posar-los per escrit. He descobert un "nou Jesús" en la meua vida!»

«En finalitzar el curs m'emporto una nova manera d'acollir i llegir els evangelis. Puc dir que el curs m'ha sorprès, perquè jo llegia els evangelis buscant

què em deia Jesús i ara veig la importància de conèixer cada evangelista, allò que cadascun en particular pretén transmetre, encara que tots quatre busquin el mateix.»

«Del curs me n'emporto un gran aprofundiment dels quatre evangelis i me n'emporto també moltes reflexions i qüestions sobre la meua pròpia vida. Aquest Jesús que he redescobert de nou em demana de renunciar a un estil de vida concret per viure d'una altra manera no tan mundana.»

«El punt de vista dels quatre evangelistes sobre la persona de Jesús m'ha acostat més a Jesús i m'ha fet enamorar-me més de qui és el meu Salvador.»

(Llegiu tots els comentaris a www.bisbatsolsona.cat.)

Curs «Nova Vida» de l'EESA

18-20 de gener del 2019

Del 18 al 20 de gener de l'any 2019, al Seminari de Solsona, et convidem a viure el curs «Nova Vida», un curs que té com a objectiu experimentar la salvació de Déu a través d'un trobament personal amb Jesús ressuscitat i una nova efusió de l'Esperit Sant. El curs va adreçat a tothom, però especialment a catequistes, educadors, membres de grups d'iniciatives evangelitzadores, delegats diocesans, membres de delegacions, monitors...

La quantitat a aportar per persona és de 97 € / habitació individual o bé 92 € / habitació doble (el preu inclou la pensió completa i l'ús de materials; cal portar Bíblia, llibreta i bolígraf). Si hi estàs interessat o interessada, has de fer efectiu el pagament del curs al número de compte de «la Caixa» ES89 2100 3343 5322 0004 2786 (indicant nom i cognoms, com també «curs Nova Vida»). El termini d'inscripcions acaba el dia 11 de gener. Places limitades. Més informació: eesasolsona@bisbatsolsona.cat o bé tel. 629 428 683.

La Campanya "Treu-te un quilo" a favor de Càritas Parroquial de Tàrrega

Josep Castellà

El passat dia 30 de novembre, el centre docent de l'Escola Pia de Tàrrega, com en altres anys, impulsà i organitzà la campanya coneguda com TREU-TE UN KILO a favor de les necessitats de Càritas Parroquial de Tàrrega.

Un total de tres-cents cinquanta alumnes acompanyats també de pares i professors, feren una llarga cadena humana des de l'Escola Pia fins a la Parròquia de Santa Maria de l'Alba, passant pels carrers Santa Maria, Santa Anna i Plaça dels Albers. Així hi portaren productes d'higiene

personal per l'Alberg de les persones sense llar i aliments que foren entregats al Banc d'Aliments. En total es recollirem 1.510 productes.

A l'acabar tots s'ha aplegaren a la Parròquia de Santa Maria de l'Alba, desenvolupant-se un bonic acte de comiat i agraïment de la parròquia i de Càritas. Hi foren presents el Rector de Tàrrega, Mn. Josep Maria Vilaseca, el president de Càritas Parroquial, Ezequiel Rufes, i el director de l'Escola Pia, Jordi Roig. Finalment tots junts cantaren l'Himne de la Campanya.

Recordem què ens diu la Visió Diocesana (II)

Quan plantegem la renovació de l'organització diocesana estem parlant de:

1. Fomentar la creació d'equips parroquials -sacerdots, diaques i treballadors apostòlics- allà on s'aposti per la conversió pastoral i missionera que dibuixa el nostre Pla Pastoral, ajudant-los a través d'una formació i una capacitat adequada.
2. Suprimir o reformar aquelles estructures (delegacions, departaments, consells...) i aquells mitjans (pressupost, normatives, visita pastoral...) la realitat i els objectius de les quals no estan enfocades i dirigides a aquesta visió.
3. Prioritzar i potenciar les activitats parroquials, renunciant a actes i iniciatives diocesanes que dispersen les nostres forces i afavoreixen una vida cristiana no arrelada en una comunitat parroquial. Així, doncs, la diòcesi només ha de preservar aquelles activitats diocesanes que ofereixen als fidels de les parròquies allò que necessiten per a créixer comunitàriament i que, de moment, no ho poden trobar a la pròpia parròquia.

Quatre pel·lícules per a viure un Advent de cine

Secció de cinema espiritual (Església de Barcelona)

Pocs dies abans de començar el mes de desembre, les cartelleres de cinema ja es vesteixen amb el missatge de Nadal. Amb el primer diumenge comença l'Advent i, per això, des de la secció de Cinema Espiritual es proposa una selecció de pel·lícules per a viure aquest període de reflexió. Concretament, el crític de cinema, Mn. Peio Sánchez, suggereix quatre pel·lícules, una per a cada setmana, que guiarà els espectadors cap al missatge cristià per tal d'acompanyar-los durant aquest temps d'esperança.

El mayor regalo. (*Perdó*)

Per a la primera setmana, destaca la darrera pel·lícula de Juan Manuel Cotelo, *El mayor regalo*. El director aprofita cada una de les seves produccions per a evangelitzar, sempre amb un to modern i proper. En aquest cas, la trama presenta un món en què l'odi i la violència estan a l'ordre del dia i on el perdó és més necessari que mai. Per això, Cotelo explica diferents històries reals de reconciliació al voltant del món: França, Espanya, Irlanda, Mèxic, Colòmbia i Ruanda.

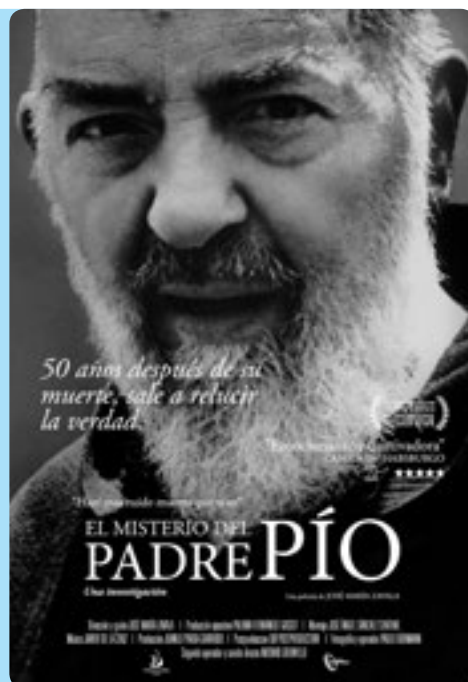
Al llarg de la pel·lícula, cada un dels protagonistes explicarà una història diferent que tindrà com a punt de trobada la reconciliació. Hi haurà casos entre amics, parelles, familiars... Entre aquests, destaquen alguns personatges més coneguts com el boxador francès Tim Guénard o alguns responsables de milers d'assassinats a Colòmbia, peneditos pel seu passat. Segons s'ha dit, aquests van contactar amb el director per manifestar-li els seus desitjos de demanar perdó al món sencer.

El misterio del Padre Pío. (*Esperança*)

També espanyola, és el títol que es proposa la segona setmana d'Advent, *El misterio del Padre Pío*. Aquest documental del director José María Zavala presenta la vida i trajectòria d'un dels més grans sants de la història, canonitzat per dant Joan Pau II. Explica la persecució que va patir en clau de thriller, per part d'alguns membres de l'Església. En aquest sentit, utilitza testimonis i documents, alguns mai divulgats. Explica el complot ordit contra el seu protagonista, el qual va tenir els estigmes de Jesucrist a les mans i als peus durant cinquanta anys.

Segons destaca el crític de cinema espiritual, en aquest cas el documental ens mostra el valor de l'esperança a través d'aquest gran home de l'Església. De fet, «ell convertia les situacions de dolor i dificultat en possibilitats de futur», explica Mn. Sánchez.

El hombre que inventó la Navidad. (*Fraternitat*)

La tercera proposta se centra en l'esperit nadalenc des de *El hombre que inventó la Navidad*. Es tracta d'una producció anglesa, dirigida per Bharat Nalluri sobre Charles Dickens. Concretament, se centra en el moment en què aquest va escriure la famosa novel·la *Conte de Nadal*. Tal com explica Mn. Peio, «es mostra com, des de l'òptica de Dickens, Nadal va anar canviant i transformant la seva vida», una experiència que va plasmar en la gran obra literària. De la mateixa manera que la novel·la, la pel·lícula és plena d'humanitat i conté una excel·lent col·lecció de valors que la converteixen en una bona eina

d'ensenyament; entre aquests, el valor de la fraternitat i els lligams humans, així com la capacitat de rectificar.

The Grinch. (*Misteri*)

Finalment, la pel·lícula per als més menuts arriba per la quarta setmana d'Advent amb *El Grinch*. Es tracta d'una nova adaptació, aquest cop en dibuixos animats, del conte original. En aquest cas, la trama mostra Nadal com una festa envoltada de consumisme i coses banals. Una festa en què la il·luminació de les cases i l'exaltació de la gent contrasta amb el caràcter del Grinch. Aquest, un homenet que viu apartat dels ciutadans, decideix robar el Nadal. Els encarregats de protegir el Nadal seran els nens i nenes que faran pinya per evitar el propòsit del Grinch.

A través d'aquesta efemèride, els menuts descobriran el significat que té el naixement de Jesús. Seran conscients d'aquest veritable

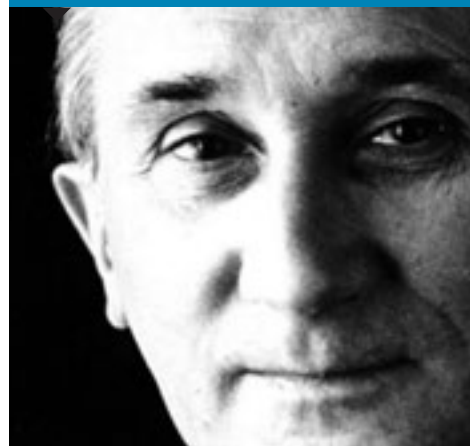
regal enmig de nosaltres i el més significatiu de poder-ho celebrar. En aquest sentit, destaca especialment el valor del misteri. El misteri d'allò que s'amaga darrere el Nadal, i el veritable motiu pel qual és motiu de celebració.

El llibre

Libertad, gracia y destino

Romano Guardini

Editorial Palabra. 335 pàgines.

Tres realitats fonamentals que subjauen en el drama de l'home i que semblen contradir-se entre elles quan incideixen en l'existència humana. No obstant això, distingir l'ordre de la naturalesa i l'ordre de la gràcia no suposa de cap manera separar-los. El pensament de Guardini s'esforça, per contra, per destriar la continuïtat meravellosa i el parentiu entre aquests dos ordres.

Sense voler respondre directament a les inquietuds de l'home del seu temps, l'autor les planteja i avalua. En partir de l'experiència immediata del subjecte i de les vivències de la vida quotidiana, la seva manera de presentar els temes resulta propera; el diàleg que estableix entre vida i pensament ens fa més intel·ligible la fe.

És una fenomenologia de la vida cristiana, interpretada en un sentit filosòfic, psicològic i teològic.

Homenatge als Pastorets!

Xavier Novell, bisbe de Solsona

El temps d'Advent ens prepara per celebrar la joia del Nadal. Durant aquestes setmanes en molts pobles, viles i ciutats s'assagen els Pastorets, que sota tants autors diversos –Serafí Pitarra, Folch i Torres, Francesc A. Picas, Mn. Josep Domeque- han volgut representar de forma humil i popular el naixement de nostre Senyor.

Cada poble ha fet seus els dos pastorets que fan de personatges principals d'aquesta bonica història: Garrofa i Pallanga, Bato i Borrego, Matatà i Mataties, Lluquet i Rovelló. Tots sabeu la trama d'aquesta representació natalenca: dos pastors s'atansen a Betlem a veure el que els han explicat sobre el naixement del Messies i pel camí es troben amb les temptacions del diable, en les diverses circumstàncies de la vida, avui encara ben actuals.

Satanàs i Llucifer, ajudats pels set pecats capitals, encarnen les temptacions que patim els humans en el camí de la nostra vida. L'arcàngel Sant Miquel fa present l'ajuda que Déu dispensa a la voluntat humana afeblida per les fragilitats –en el cas dels pastorets, les més bàsiques, la gana, la son i l'afany de riquesa-. La història evangèlica no només fa de fons i de context d'històries humanes, sinó que demostra que la vinguda del Messies és la salvació per a una humanitat que, sense l'ajuda de Déu, no podria escapar-se de l'esclavatge del Maligne i de les seves seduccions.

És un goig veure com es conserva aquesta tradició als nostres pobles i viles i us ho dic de primera mà ja que, aprofitant la visita pastoral, n'he vist una bona colla i confio acabar-los de conèixer tots aquest i els propers Nadals. Quan alguna vegada em conviden a visualitzar alguna representació fora de la diòcesi, sempre repeteixo, quan hagi acabat de veure tots els de les "meves" parròquies! No puc deixar de ponderar, especialment, pel vigor i la implicació popular,

els Pastorets de l'Ametlla de Merola, Súria, Balsareny, Cardona i Berga, sense oblidar els de Solsona, Tàrraga, Cervera, Bellpuig, Bagà, Serrateix i un llarg etcètera.

La gent dels Pastorets deixen moltes de les seves ocupacions habituals per dedicar-se a preparar aquesta tradicional representació. I molts, segurament, han fet d'aquesta tradició, una manera bonica de viure el misteri del Nadal i de dotar les festes familiars d'un sentit de fe compartit. A tots aquells que hi participen –actors, músics, maquilladors, regidors, tramoistes, col·laboradors- els animo a continuar ajudant-nos a viure el Nadal.

A tots, us animo a gaudir en família, amb amics, d'aquesta bonica i formativa representació del naixement de Jesús. Tenint present la rica varietat de representacions, us engresco a visitar altres Pastorets veïns i que, així, ajudeu els fills i néts a viure un Nadal amb contingut de fe. Tant de bo que us acompanyin a les celebracions litúrgiques, però si no ho fan, almenys que us portin a Pastorets. Que d'aquesta manera tan bonica, entranyable i catalana, se'ns faci també ben present el missatge de la vinguda de Jesús, fet Infant, entre nosaltres.

